

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 146/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 23 grudnia 2020 roku sygn. akt II K 588/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku tj., art. 7 k.p.k., art. 410 & 1 k.p.k., art. 5 & 2 k.p.k. poprzez:</p> <p>- dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, a w szczególności zeznań J. K.</p> <p>- byłej konkubiny oskarżonego z nim</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

skonfliktowanej,
mającej interes w
tym aby winę
i odpowiedzialność
zrzucić na niego
i spowodować jego
skazanie,

- nierozważenie
wszystkich
okoliczności sprawy,
a przede wszystkim
braku ustalenia
personalistów osoby
trzeciej
przewijającej się w
zeznaniach
pokrzywdzonej,
której udział w
transakcji nie został
wyjaśniony oraz
przyjęcie winy
oskarżonego ze
względu na jego
uprzednią
karalność,

- pominięcie faktu
wynikającego z
zeznań
pokrzywdzonej, że
nigdy nie
kontaktowała się
osobiście z
oskarżonym oraz
że była świadoma
niskiej ceny
oferowanego do
sprzedaży
przedmiotu i godziła
się na ryzyko
związane z
transakcją, a w
konsekwencji nie
rozstrzygnięcie
wynikających stąd
wątpliwości na
korzyść
oskarżonego;

	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że oskarżony zamieścił ogłoszenie na portalu ogłoszeniowym i prowadził rozmowy z pokrzywdzoną za pomocą aplikacji M. na temat sprzedaży zabawki, a w konsekwencji przyjęcie że popełnił zarzucany mu czyn</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w połączeniu z lekturą uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że wszystkie podniesione zarzuty są chybione. Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu, są prawidłowe i zgodne</p>				

z całokształtem okoliczności sprawy.

Sąd rejonowy kierując się prawem swobodnej oceny dowodów poczynił ustalenia takie, które nie mogą być uważane za błędne, dowolne, sprzeczne z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Co przy tym istotne sąd ten w rozważaniach swych nie pominął żadnego dowodu, każdy z nich omówił i w uzasadnieniu orzeczenia wskazał, które z tych dowodów i dlaczego uznał za wiarygodne, a którym i dlaczego przymiotu wiarygodności odmówił.

Sąd pierwszej instancji zasadnie odmówił przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego M. G., nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przeczą im bowiem zasługujące na takowy walor złożone przez J. K. relacje procesowe również wówczas podejrzaney o popełnienie tego

samego czynu. Wynika z nich, że pozostawała w związku konkubenckim z M. G. do listopada 2019 roku, a więc gdy składała wyjaśnienia była już jego byłą partnerką. Przyznała, że dokonała wielu oszustw internetowych i wszystkie one były popełnione wspólnie i w porozumieniu z byłym partnerem M. G.. Szczerze podała, że była pod złym wpływem tego ostatniego, nie do końca świadoma tych przestępstw.

W czasie rozprawy głównej w niniejszym postępowaniu J. K. była już uznana, prawomocnym wyrokiem z dnia 18 listopada 2020 roku w sprawie II K 261/20 Sądu Rejonowego w Belchatowie, za winną tego samego czynu jaki zarzucono w przedmiotowym procesie oskarżonemu i co istotne popełnionego we współdziałaniu przestępczym z inną osobą, co do której materiały wyłączono

do odrębnego postępowania.

Tak więc przesądzenie sprawstwa i winy oskarżonego M. G. nastąpiło na podstawie wyjaśnień J. K., będącej w czasie ich składania osobą zainteresowaną w wyniku procesu, stanowiących pomówienie współoskarżonego o popełnienie tego samego czynu. Dlatego ten środek dowodowy, ze względu na zainteresowanie osoby pomawiającej inną, musi być poddany szczególnie wnikliwej ocenie, z jednoczesnym rozważeniem czy owo pomówienie jest logiczne i czy nie jest nieprawdopodobne, a więc z odpowiednią dozą krytycyzmu i zasad logicznego rozumowania, w konfrontacji z innymi dowodami i okolicznościami sprawy.

Wymaga stanowczego podkreślenia, że w przypadku wyjaśnień J. K. prawdziwość jej pomówienia nie może być

kwestionowana ze
względu na jej
osobiste
zainteresowanie
zmierzające do
przerzucenia winy
na M. G. lub
zmniejszenia winy
własnej, co próbuje
bezpodstawnie
forsować obrona.
Otóż wymowa
wyjaśnień J. K. jest
taka, że wskazała
ona na wspólne
działanie z w
zakresie oszustw
internetowych z M.
G. i nie dążyła
do ekskulpowania
własnej osoby. Było
to absolutnie
zrozumiałe w
sytuacji gdy oboje
wymienieni byli dla
siebie partnerami
życiowymi,
wychowującymi
wspólne dziecko
A. G. (pismo
procesowe
oskarżonego karta
147), a więc
wspólnie
zainteresowanymi
zdobywaniem
środków do
utrzymania siebie i
małoletniej córki.

Okolicznością
bezsporną w sprawie
jest przelanie w
dniu 27 września
2019 roku kwoty
160 złotych przez
pokrzywdzoną K.
W. na rachunek
bankowy o numerze
(...) prowadzony w

(...) Bank S.A. w W. na rzecz J. K., otwarty w dniu zarzucanego czynu tj. 26 września 2019 roku (potwierdzenie przelewu karta 17 i historia rachunku karta 43 - 44, pismo banku karta 39).

Zarzut skarżącego, iż nie ma dowodów na to, że to oskarżony rozmawiał z pokrzywdzoną K. W. przez komunikator M. i że to on fizycznie umieścił ogłoszenie o sprzedaży auta na akumulator w dniu 26 września 2019 roku na portalu społecznościowym F. w dziale M., traci na znaczeniu w świetle prawidłowych ustaleń sądu merytorycznego dotyczących wspólnego popełnienia przez J. K. i M. G. oszustwa na szkodę ww. Wspólność ich działania przejawiała się w tym, że oboje sprawcy czynu dopuścili się go razem, niejako wspólnymi siłami. Punktem wyjścia do oceny prawnej tego przestępstwa nie były działania poszczególnych oskarżonych oceniane jednostkowo, ale

łącznie ich działania.
Przypisanie im
przestępstwa w
postaci
współsprawstwa
oznacza
odpowiedzialność
karną za wspólne
działanie, choćby
każdy z nich nie
wypełniał znamion
przypisanego czynu,
jeśli tylko działania
swoje akceptowali i
w nich uczestniczyli
(zob. także post. SN
z 5.5.2003 r., V KK
346/02, OSNwSK
2003, Nr 1, poz. 905;
post. SN z 1.3.2005
r., III KK 249/04,
OSNKW 2005, Nr
7-8, poz. 63; post.
SN z 19.2.2014 r.,
II KK 17/14, Prok.
i Pr. – wkł. 2014,
Nr 5, poz. 1; wyr.
SA w Łodzi z
4.11.2004 r., II AKA
209/04, Prok. i Pr.
– wkł. 2006, Nr
6, poz. 21; wyr.
SA w Katowicach
z 30.12.2004 r.,
II AKA 435/04,
niepubl.).

Relacja procesowa
J. K. potwierdza
porozumienie
partnerów w
zakresie
popelnianych
przestępstw
internetowych.

Również
podnoszona przez
apelanta kwestia roli
jaką miała odegrać

w tym procederze kolejna osoba nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucany mu we współdziałaniu czyn, podobnie jak i godzenie się przez pokrzywdzoną na ryzyko związane z transakcją.

W kontekście powyższego chybiony jest też zarzut obrazy art. 5 & 2 k.p.k. Przeprowadzone przez sąd merytoryczny postępowanie nosi cechy pełności i kompletności.

Zebrane dowody poddane zostały ocenie spełniającej rygory określone przepisem art.7 k.p.k., która nie wykazała istnienia nie dających się usunąć wątpliwości o charakterze obiektywnym, dotyczących okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w zakresie sprawstwa oskarżonego. Sąd ten dogłębnie i wszechstronnie przeanalizował całość dostępnego materiału dowodowego przy zastosowaniu zasad poprawnego rozumowania i

doświadczenia
życiowego.

Uprzednia karalność
oskarżonego, wbrew
argumentacji
skarżącego nie legła
u podstaw ustalania
winy i sprawstwa
M. G. lecz
była okolicznością
braną pod uwagę
przy przyjmowaniu
recydywy z art. 64 &
1 k.k. i w procesie
kształtowania kary.
Wymierzona kara 8
miesięcy
pozbawienia
wolności o
charakterze
bezwzględny
uwzględnia
dyrektywy
przewidziane
przepisem art. 53 & 1
k.k.. Jest adekwatna
do stopnia winy i
społecznej
szkodliwości czynu,
ma szanse spełnić
stawiane przed nią
cele wychowawcze
i zapobiegawcze
względem osoby
sprawcy i potrzeby
w zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa, a
nadto respektuje
płynący z art.
69 & 1 k.k.
zakaz warunkowego
zawieszenia jej
wykonania wobec
sprawcy karanego
w chwili czynu

<p>na karę pozbawienia wolności.</p> <p>Reakcja karna na przypisane przestępstwo polegająca na wymierzeniu kary wolnościowej, chociażby kary ograniczenia wolności jak w akceptowanym przez oskarżonego wyroku nakazowym z dnia 21 sierpnia 2020 roku, wzruszonym w drodze sprzeciwu przez prokuratora, nie wdrożyłaby oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, skoro nie zdołały tego uczynić orzekane wcześniej za inne przestępstwa kary pozbawienia wolności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek niezasadny z powodów podanych powyżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku.		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		

Wyrok sędziowski, zarzuty skarżącego niezasadne.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Zasądzono od Skarbu Państwa		

	<p>na rzecz obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej wg stawek określonych w & 2 pkt. 1 w zw. z & 4 ust. 1 i 3 w zw. z & 17 ust. 2 pkt. 4, Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2019 roku poz. 68).</p>	
3.	<p>Na podstawie art. 624 & 1 k.p.k. i art 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku) zwolniono oskarżonego od opłaty za drugą instancję i wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, mając na uwadze jego izolacje penitencjarną, uniemożliwiającą zarobkowanie..</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana